

BESPREKING

Het verdriet van de korenwolf

Dit boekje vertelt het sprookje van een man en de laatste korenwolf. Lees daarom pagina 66 tot en met 70 maar niet: 'Verantwoording'. Sprookjes behoeven geen verantwoording. Sprookjes spreken voor zichzelf. Als het verhaal je niet aangrijpt, dan helpt ook een verantwoording niet meer. Als het verhaal je wel aangrijpt, dan doet een verantwoording daar alleen maar afbreuk aan.

Lees dit verhaal 's avonds bij schemerlicht, of lees het voor

aan je kinderen. Het gaat over de boze buitenwereld en de strijd van een eenling voor zijn voortbestaan, zoals in sprookjes gebruikelijk. Of zoals in

Disneyfilms, want ook hier heeft het eenzame dier de hulp nodig van zijn ergste vijand, de mens.

Het maakt niet uit of je het werkelijke verhaal van de hamster kent. Ook ik dacht na de eerste regels dat het weer zo'n pr-verhaal was om geld in te zamelen voor de laatste hamster ('De laatste na het wegvangen van zijn soortgenoten zeker!'). En dat is het natuurlijk ook. Maar aan het eind van het verhaal had ik toch datzelfde gevoel als vijftientig jaar geleden bij het zien van een Disneyfilm of zo'n geïdealiseerde natuurfilm: 'Ja, ik ga mij ook inzetten voor het behoud van de natuur.' En dat door een verhaal van slechts 800 woorden in een boekje van nog geen twintig gulden.

Koop dus dit boekje en lees het voor, zodat jullie kinderen

later ook nog enig gevoel voor dat laatste stukje natuur kunnen opbrengen.

Dennis Wansink

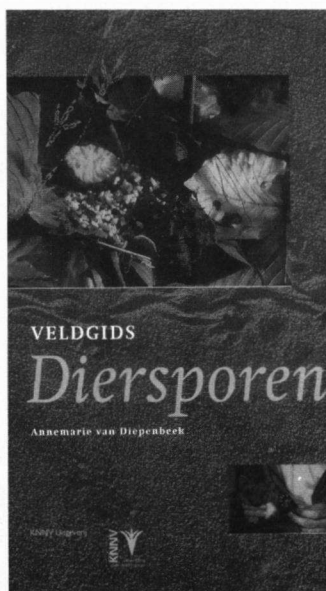
Thomas van Slobbe. Het verdriet van de korenwolf. Uitgeverij wAarde. 70 pagina's. ISBN 90 70661 01 4. Prijs f 19,90 (Bfr. 398). Verkrijgbaar bij de erkende boekhandel.

Een 'must': Veldgids Diersporen

Het is er, het boek waar we al zo lang naar uitkeken, de nieuwe diersporengids, het levenswerk van Annemarie van Diepenbeek. In Zoogdier 10(1) interviewden we haar al, en we hoopten het boek zelf ook nog in dat nummer te kunnen bespreken. Het duurde wat langer, maar het wachten wordt nu ruimschoots beloond. Nog net in de vorige eeuw werd het prachtige boek met ruim 400 pagina's gepresenteerd, boordevol informatie en kleurenfoto's, en toch nog op (stevige jaszak)formaat. Hetzelfde formaat en dezelfde dikte als de 'Zoogdieren van West-Europa' overigens, en bovendien hetzelfde werkgebied.

De KNNV-uitgeverij heeft met dit boek bepaald flink uitgepakt. De kleurenillustraties zijn niet geconcentreerd op een aantal kleurplaten, maar staan overal verspreid in de tekst. Dat is ontzettend handig, want zo staan de afbeeldingen steeds vlakbij de betreffende teksten, je hoeft bijna niet heen en weer te bladeren. Het meeste afbeeldingen zijn foto's. Tekeningen (van Peter Twisk) zijn vooral toegepast bij pootafdrukken.

De grote verdiensten van de gids zijn de brede opzet en de grote hoeveelheid tekst. 'Sporen van gewervelde landdieren' is de ondertitel. Onder sporen verstaat Annemarie een heel scala verschijnselen, van loopsporen, vraatsporen, prooiresten, graafsporen en uitwerps-

selen via braakballen, haren, rui-veren en geweitakken tot modderbaden en 'gelei-achtige hoopjes of klonten'. De indeling van de sporen gaat geheel uit van het uiterlijk van het spoor, hoe verschillend de makers van op elkaar lijkende sporen ook kunnen zijn. Dat maakt het boek tot een zeer praktische gids. Uiteraard kunnen sommige soorten sporen niet uitputtend behandeld worden als een gids zo breed is opgezet; voorbeelden daarvan zijn vogelnesten en rui-veren. De brede opzet leidt onvermijdelijk tot een hier en daar geringe diepgang. Als je je eigen, specialistische kennis loslaat op het boek, dan mis je daardoor soms bepaalde zaken. Zo zag ik het verschijnsel van omgestulpte zoogdierhuiden alleen vermeld voor prooien van de otter, hoewel het ook karakteristiek is voor katachtigen en vogels (meeuwen en kraaien); bij vogels blijven naast huid ook botten als rest achter. Overigens meldt Annemarie met nadruk dat ze nog lang niet alles weet en openstaat voor kritiek, aanvullingen en ervaringen van anderen.

De hoofdstukindeling volgt de indeling in spoortypen. Elk

hoofdstuk begint met één of meer determinatieblad zijden ('zoekpagina's') en algemene informatie. Handig zijn de tussentekstjes 'Niet te verwarren met!'. De opmaak vind ik niet altijd even doeltreffend, zo had ik de neiging over de subhoofdstuk-titels heen te kijken en ze als scheidende balken op te vatten. Een echt nadeel, maar uiteraard ook onvermijdelijk als je zoveel kennis en plaatjes in één boek wilt stoppen, vind ik het kleine formaat (plm 3,5 x 4,5 cm) van de meeste foto's. Zelfs met mijn nieuwe leesbril kon ik niet steeds alle vermelde details waarnemen ('Bunzing-uitwerpsel (links) bij hol in een vermolmden vloer van een oud schuurtje'). Soms maakt ook het gebruik van flitslicht de foto onduidelijker ('Op een omgeploegde akker heeft een bosmuis voorraadputjes gegraven en deze met maiskorrels gevuld'). Groot voordeel van de gids is dat de meeste pootsporen op ware grootte zijn afgebeeld in duidelijke pentekeningen.

Hoewel uiteraard allerlei kritiek mogelijk is, is de gids een absolute aanwinst en aanrader. Koop hem en gebruik hem niet alleen om gevonden sporen te determineren. Lees hem ook rustig door, bekijk de foto's en u zult een hele serie 'Aha-Erlebnisse' meemaken, uw ogen zijn voortaan gescherpt, daarbuiten in het veld.

Jaap Mulder

Veldgids Diersporen, Anne-marie van Diepenbeek, 1999. Utrecht, KNNV-Uitgeverij.

404 blz, gebonden, full-colour. Tekeningen Peter Twisk. ISBN 90 5011 114 9. Prijs f 59,95 (plm 1200 Bfr).